

Hoge leeftijd mag toegang tot krediet niet blokkeren

Banken passen eenzijdig de kredietvoorwaarden voor ouderen aan. Dat is je reinste leeftijdsdiscriminatie, vindt *Marcel Sturkenboom*.

Contant betalen komt steeds minder voor. De coronacrisis heeft deze ontwikkeling in een stroomversnelling gebracht. Andere vormen van betalen, zoals via een betaalrekening of een creditcard, worden onmisbaar. Dit vereist een soepele, gebruikersvriendelijke beschikbaarheid van dergelijke betaal mogelijkheden. Dit geldt zeker voor ouderen, van wie een deel toch al moeite heeft met de overschakeling op nieuwe, digitale betaalvormen.

De meeste ouderen zijn vertrouwd met digitaal betalen, met winkelen met een pinpas of vakantie-uitgaven doen met een creditcard. De meeste Nederlanders beschikken over een voorbeeldige financiële moraal en dat geldt zeker voor senioren. Het is niet aanmerkelijk dat senioren boven een bepaalde leeftijd zich ineens collectief in schulden steken die ze nooit meer kunnen terugbetalen.

Helaas hebben veel banken minder vertrouwen in de solvabiliteit en de moraal van de ouder worden de klanten die hen grootgemaakt hebben. Er bestaan verschillen tussen financiële dienstverleners, maar boven een bepaalde leeftijd wordt het steeds moeilijker om nog consumptief te kunnen lenen.

ABN Amro bijvoorbeeld verlaagt voor cliënten vanaf hun zeventigste maandelijks het bedrag dat zij rood kunnen staan. International Card Services (ICS), een belangrijke uitgever van creditcards, blokkeert de Gespreid Betalen Faciliteit vanaf 1 september 2021 voor mensen die 75 worden. Dat is niet zo handig als je een paar weken in het buitenland zit en daar een wat groter bedrag ineens moet betalen.

Er bestaan diverse redenen waarom financiële dienstverleners kredietmogelijkheden afbouwen naarmate mensen ouder worden. Voor een deel is het logisch dat de leencapaciteit afneemt wanneer senioren na hun AOW-gerechtigde leeftijd een lager inkomen hebben. Een andere reden is het hogere overlijdensrisico van ouderen. Financiële instellingen zijn bang dat hun schulden na overlijden niet volledig meer afgelost worden.

Maar de manier waarop veel financiële dienstverleners in dit verband met hun klanten omgaan, getuigt van weinig respect. Leveringsvoorwaarden worden eenzijdig aangepast. De toegang tot financiële diensten wordt categorisch afgebouwd of zelfs afgesneden op grond van de leeftijd. Van een redelijke inschatting of

het terugbetalingsrisico (mede getuigt op het inkomen, vermogen en de betalingsgeschiedenis van een bepaalde cliënt) werkelijk zo groot is, is geen sprake. Dat is je reinste leeftijdsdiscriminatie. De klant heeft op deze manier niets meer te vertellen, terwijl banken hun producten eerst willens en wetens aan de mensen hebben verkocht en ze er vervolgens afhankelijk van hebben gemaakt.

Het is te gek voor woorden dat de banken hun oudere klanten niet serieus nemen. Het aangaan van een dialoog en kredietverstrekking op basis van een redelijke inschatting van persoonlijke omstandigheden is het minste wat nodig is. Als stok achter de deur om verbetering af te dwingen doet de wetgever er verstandig aan het verbod op leeftijdsdiscriminatie aan te scherpen. Gezien de economische ontwikkelingen in coronatijd is het immers meer dan ooit van belang de toegankelijkheid van financiële diensten en betaal mogelijkheden voor senioren te waarborgen.

Marcel Sturkenboom is directeur van seniorenorganisatie KBO-PCOB.